

Rebarbora, rebarbora

9.

Leonard si docela vzadu na servírovacím vozíku našťěstí včas všiml obou plechovek.

„Ne, vlastně si nedám rajčatovou šťávu,“ vyhrkla Leonie rychle. „Vezmu si jednu Labernádu, stejně jako můj bratr.“

Letuška jim podala plechovky a přívětivě na ně mrkla.

„Chcete k tomu nějaké buráky?“

„Moc rádi.“

Počkali, až žena poodejde o pár míst dál, a neotevřené plechovky schovali do batohů.

„Prima,“ zašeptal Leonard, „tak jsme se přece jenom k našemu tajemnému speciálnímu nápoji pro detektivy dostali.“

„To jo, ale není ti divné, že ta letuška měla jenom dvě plechovky?“

„Máš pravdu, je to hodně podezřelé.“

Oba dva se začali po té zvláštní letušce rozhlížet, ale

ačkoli byli ve vzduchu, zdálo se, že se propadla do země. Leonard se zahloubal do knížky o dějinách umění, kterou si na poslední chvíli zastrčil do batohu.

„Ten obraz, *Muž se psem*, je vážně pozoruhodný,“ prohlásil. „Vědělas, že už se ho čtyřikrát pokusili ukrást? Teprve teď, na pátý pokus, se to povedlo. Říká se, že za těmi pokusy o krádež stojí takzvaný *Profesor*. Legrační jméno, že jo?“

